

ENGLISH IS ALL AROUND

ฝึกพูดอังกฤษ จากเรื่องราวรอบตัว

รวมสแลงเด็ด
สำนวนโดน
ที่ไม่มีในตำรา

ภาพประกอบน่ารัก
อ่านง่ายสบายตา

I'm single.

อายม-ซิงเกิ้ล
ผีนโสด (โปรตจีบ)

เนื้อหา
เข้าใจง่ายด้วย
Mind Map

คำอ่านถอดเสียงภาษาอังกฤษแบบพิเศษ ให้คุณออกเสียงได้เหมือนเจ้าของภาษา

โดย อารดา กันทะหงษ์ ผู้เขียนคอลัมน์ดังแห่ง I Get English ผู้ใช้ภาษาอังกฤษในต่างแดนได้คล่องเหมือนภาษาแม่

ENGLISH IS ALL AROUND

ฝึกพูดอังกฤษ

จากเรื่องราวรอบตัว

English is All Around

ฝึกพูดอังกฤษจากเรื่องรอบตัว

ISBN 978-616-527-926-0

ราคา 169 บาท

คณะผู้จัดทำ

บรรณาธิการสำนักพิมพ์ ชิดพงษ์ กวีรวุฒิ

บรรณาธิการ บุษกร กุห์ลี, ดุจเดือน กลั่นสุวรรณ

ผู้เขียน อารดา กันทะหงษ์

ศิลปกรรม วชิรยา ดันเจริญผล

พิสูจน์อักษร บุษกร กุห์ลี

ประสานงานสื่อสิ่งพิมพ์ บุษกร กุห์ลี

ฝ่ายการตลาด วราลี สิทธิจินตวงศ์

พิมพ์ที่ บริษัท พิมพ์ดี จำกัด

ผู้พิมพ์/ผู้โฆษณา เสริม พูนพนิช

จัดพิมพ์โดย : **Igenglish** ในเครือบริษัท สำนักพิมพ์เอ็มไอเอส จำกัด

213/3 ซอยพัฒนาการ 1 (สาทรประดิษฐ์ 34 แยก 6) แขวงบางโพงพาง

เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120 โทรศัพท์ 0-2294-8777 (สายอัตโนมัติ)

โทรสาร 0-2294-8787 www.MISbook.com

จัดจำหน่ายโดย : บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน)

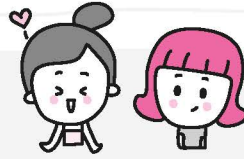
1858/87-90 ชั้น 19 อาคารทีซีไอเอฟ ทาวเวอร์ ถนนบางนา-ตราด แขวงบางนา

เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260 โทรศัพท์ 0-2739-8000

โทรสาร 0-2739-8609 www.se-ed.com

กรณีต้องการสั่งซื้อจำนวนมาก กรุณาติดต่อฝ่ายการตลาด สำนักพิมพ์เอ็มไอเอส
โทรศัพท์ 0-2294-8777 เพื่อรับส่วนลดพิเศษ

หากหนังสือเล่มนี้ผลิตไม่ได้มาตรฐาน อาทิ หน้ากระดาษสลับกัน หน้าขาว หน้าขาดหาย
ทางสำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนให้ใหม่ โดยสงวนเปลี่ยนแปลงตามที่อยู่ด้านบน หรือติดต่อ
สำนักพิมพ์เอ็มไอเอส โทรศัพท์ 0-2294-8777 (สายอัตโนมัติ)

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับ
เพิ่มเติม) พ.ศ. 2558 โดยสำนักพิมพ์เอ็มไอเอส ห้าม
นำส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้ไปลอกเลียนแบบ
ทำสำเนา ถ่ายเอกสาร หรือนำไปเผยแพร่บน
อินเทอร์เน็ตและเครือข่ายต่างๆ ไม่ว่าในรูปแบบ
ใดๆ นอกจากนี้จะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร
จากทางสำนักพิมพ์เท่านั้น
ชื่อผลิตภัณฑ์และเครื่องหมายการค้าต่างๆ ที่
อ้างถึงเป็นของบริษัทรักษา

Be trendy!

Trendy Easy English

ภาษาอินเทรนด์

ถึงหลายประเทศจะใช้ภาษาอังกฤษเหมือนกัน แต่อาจจะมีการคำสแลงและสำนวนต่างกันไปใช้กันเฉพาะกลุ่ม เฉพาะวัย เฉพาะถิ่น เฉพาะอาชีพ หรือแม้แต่เฉพาะประเทศ ประเทศอังกฤษเองถือเป็นเจ้าแห่งคำสแลงและสำนวนมาหลายร้อยปีแล้ว แต่เริ่มมีบันทึกไว้อย่างจริงจังในช่วงศตวรรษที่ 16 นี้เอง

คำสแลงและสำนวนภาษาที่ใช้กันในประเทศอังกฤษ มักจะเป็นที่รู้จักและนิยมใช้ในประเทศที่มีวัฒนธรรมภาษาใกล้เคียงกัน อย่างเช่น สกอตแลนด์ ไอร์แลนด์เหนือ ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ จนในปัจจุบันนี้หลาย ๆ คำก็ถูกหยิบยืมมาใช้ข้ามไปฝั่งอเมริกา จนกลายเป็นที่รู้จักทั่วไปแล้วก็มี หรือที่เริ่มนิยมใช้กันทางฝั่งอเมริกา แล้วกลายมาเป็นที่นิยมใช้ในฝั่งอังกฤษก็มีเช่นกัน

คำสแลงเป็นภาษาขำๆ ที่เกิดขึ้นใหม่และเปลี่ยนไปได้เรื่อยๆ หลายคำเป็นที่นิยมมากจนกลายเป็นคำศัพท์หลักไปเลยก็มี คำสแลงและสำนวนทำให้สิ่งที่เราพูดถึงทุกวันกลายเป็นเรื่องไม่น่าเบื่อ ทำให้ภาษามีชีวิตชีวาขึ้น และยังทำให้คนที่ใช้ดูเป็นคนทันโลกและรู้จักภาษานั้นลึกซึ้งขึ้น

หากเรารู้จักคำสแลงและสำนวนภาษาอังกฤษมากเท่าไร เราก็จะยิ่งคุยกับเจ้าของภาษาได้สนุกขึ้น และสามารถเชื่อมต่อกับความคิดกับเขาได้ง่ายขึ้นอีกด้วย

อารดา กันทะหงษ์

Content

Chapter 1	Let's say "Hi!" (ทักทาย สบายดีไหม)	22
	- ทักทาย	24
	- ตอบรับคำทักทาย	31
Chapter 2	Nice to meet you (ยินดีที่ได้รู้จัก)	36
	- แนะนำตัวเอง	39
	- แนะนำตัวด้วยฉายา	42
	- แนะนำผู้อื่นให้รู้จักกัน	43
	- คอยอะไรดี	46
Chapter 3	Time to say "Goodbye" (ลาก่อนนะ)	52
	- แบบทางการ	54
	- แบบกันเอง	56
Chapter 4	Hello, there! (เฮยฮัลโล่สวัสดีครับ/ค่ะ)	64
	- สำหรับคนโทรไป	66
	- สำหรับคนรับสาย	69
	- ว่า...โทรติดซะแล้ว	74
Chapter 5	I don't get it (ฟังไม่เข้าใจ เอาได้)	78
	- เมื่อเป็นคนฟัง	80
Chapter 6	Love it or hate it (ชอบ/ไม่ชอบ บอกยังไงดีนะ)	90
	- ประโยคแบบไหนดี	92
Chapter 7	Help me! (วี้อ๊และเสนอความช่วยเหลือ)	108
	- เสนอความช่วยเหลือ	110
	- ขอความช่วยเหลือ	114
Chapter 8	I'm so thankful (ขอบคุณสำหรับเรื่องดีๆ)	120
	- เอย่คำขอบคุณ	122
	- ตอบคำขอบคุณ	126

Chapter 9 **Oops, I'm sorry!** (ข้อโทษที่ จำเจิดไปแล้ว) 130

- เลย์ข้อโทษ 132
- ข้อโทษสำหรับบางอย่าง 134
- ประโยคข้อโทษแบบอื่นๆ 136
- ไม่เป็นไร 138

Chapter 10 **May I?** (ขอ (อนุญาต) หน่อยจะได้ไหม) 142

- ขออนุญาตหน่อยนะ 144
- ประโยคขออนุญาตแบบอื่นๆ 145
- ขอดมความเห็นหน่อยนะ 146
- จะตอบยังไงดี 149

Chapter 11 **Catch a flick!** (หนังที่ช้อป) 154

- ชอบดูหนังใหม่ 156
- ชวนไปดูหนัง 157
- ชอบสไตล์ไหน 157
- คิดยังไง 158
- หนังฟิเน (เวอร์) 160
- หนังแป๊กอะ 162
- ก็พอโอเคนะ 163

Chapter 12 **All That Jazz** (เพลงที่ใช้) 166

- เพลง/ดนตรี 168

Chapter 13 **Wanna hang out?** (ใครจะไปยกมือขึ้น) 180

- วิดีชวน 182
- วิดีตอบตกลง 188
- วิดีปฏิเสธ 190

Chapter 14 **Hit the shops!** (ชวณกันช้อป) 196

- ชวณเพื่อนไปช้อป 198
- ขอดูเฉยๆ 198
- มีขายไหม 199

	- มีทางเลือกอื่นไหม	200
	- ยังไม่ชินนะ	201
	- ตกใจใจไปเลย	201
	- ยังไม่เอาดีกว่า	202
	- จ่ายเงินด้วยบัตรเครดิต	203
	- ชวนคุยนอกออป	204
	- คำถามเพิ่มเติมสำหรับบทข้อป	206
Chapter 15	Money Talks (ส่วนเงินทอง)	210
	- หน่วยเงินแบบบริติช	212
	- หน่วยเงินแบบอเมริกัน	216
	- ส่วนวโนดนๆ เกี่ยวกับเงิน	220
	- ส่วนวณแบบอื่นๆ	222
Chapter 16	A Bite to Eat (เรื่องกินเรื่องใหญ่)	224
	- หิวแล้ว	226
	- ชวนกันกิน	226
	- ที่ร้านอาหาร	227
	- บอดูเมนูหน่วย	228
	- คุยเรื่องอาหารทั่วไป	230
	- คุยเรื่องอาหารที่ทาน	230
	- เช็กบิลด้วย	233
	- จ่ายเงินยังไต้	234
Chapter 17	Love Story (เมื่อรักอันลึฟ)	238
	- ส่วนวณเรื่องหัวใจ	240
	- คุยเรื่องสณนะ	242
	- คุยเรื่องควมสัณพณั	244
	- วิธีบอกรัก	244
	- รักไคคแล้วนะ	247

Chapter 18 Lovesick (เมื่อรักร้าย)

- เมื่อรักมาถึงทางแยก 250
- เมื่อเบงอน 252
- เมื่อต้องจ้อ 255
- ขอแก้ตัว 257
- เมื่อต้องเลิก 257
- ขอให้โชคดี 260

Chapter 19 Congratulations! (ยินดีกับเรื่องดีๆ)

- ยินดีด้วยนะ 264
- โชคดีนะ 271

Chapter 20 Don't worry, be happy (กำลังใจให้เธอ)

- กำลังใจเมื่อสูญเสีย 276
- กำลังใจเมื่อผิดหวัง 278

Chapter 21 What mood you are in? (อารมณ์ไหนนะ)

- รู้สึกลึกลับ 280
- รู้สึกตื่นเต้น 291
- รู้สึกกระปรี้กระเปร่า 292
- รู้สึกเศร้า 293
- รู้สึกผิดหวัง 295
- รู้สึกเหนื่อย 296
- รู้สึกเซ็ง/เบื่อ 297
- รู้สึกหงุดหงิด 299
- รู้สึกโกรธ 300
- รู้สึกกระวนกระวาย 301
- รู้สึกกังวล 302
- รู้สึกกลัว 303

Chapter 22 Who are you? (คุณคือใคร)

- สาวสวย	308
- หมุ่มหล่อล้ำ	308
- หมุ่ม/สาวน่ารัก	309
- ยัยหน้าปวง	309
- คาสีโนวา/คนเสน่ห์แรง	310
- เสือผู้หญิง	310
- ตัวเกะกะ/ก้างขวางคอ	311
- คนขี้โกง	311
- ถ่านไฟเก่า	312
- ไข่ขี้ไฉ	312
- ไอ้ห่วยแตก	313
- เจ้าเล่ห์	314
- คนมีเงา	314
- คนสองฟล่อ	315
- ไอ้ตัวตลก	316
- เกเรียนในอินเทอร์เน็ต/นักเล่นเกมบอร์ด	316
- ตัวสร้างปัญหา	317
- ไอ้โรคจิต	318
- ไอ้ขี้ลาด	318
- คนสร้างภาพ/คนป๊อวด	319
- เชี่ยน	319

Chapter 23 Trendy Talk! (บอกด้วยสำนวนมันๆ)

- เรื่องเฟลสุดๆ	324
- ทำไม่รู้ไม่ชี้	325
- ก็เรื่องบอเออ	325
- ตามสบายเลย	326
- เอาเลย	326

- เจ็บอะ/ถูกต้อง	327
- ใจเย็นไว้ก่อน	327
- ค่อยยังชั่ว	328
- เธอเป็นบ้าอะไรเนี่ย	328
- อย่าล้าเส้นนะ/ให้มันน้อยๆ หน่อย	329
- อย่ามายุ่ง	329
- ไปให้พ้น	330
- ห่วยแตก/แย่วะ	331
- จะไปรู้อะไร	331
- แล้วยังไงก็ได้	332
- ระวังปากไว้หน่อย	333
- หุบปากได้แล้ว	334
- งานเข้าแล้ว	334
- ได้เลย	335
- ว่าแล้วซิ	336
- ก็บอกเธอแล้วไง	336
- หุดอีกก็ถูกอีก	337
- สมองหน้า	338
- เสียวของชะมัด	338
- มุกเสียว	339
- เร่งทำคะแนน	340
Chapter 24 Trendy Chat! (แซ่ป๋อโดนใจ วัยรุ่นต้องรู้)	342
- คัพพ์แซ่ป๋อตัวเลย	344
- คัพพ์แซ่ป๋อทำความรู้จัก	345
- คัพพ์แซ่ป๋อทักทาย-ลา	348
- คัพพ์แซ่ป๋อชวน	352

แนะนำกันหน่อย

การออกเสียง

หนังสือเล่มนี้ถึงการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบบริติช (British English) ที่ถือเป็นสำเนียงมาตรฐานในประเทศอังกฤษ (ซึ่งแน่นอนว่าเป็นประเทศต้นกำเนิดของภาษาอังกฤษที่เราใช้กันทั่วโลกด้วย) ทั้งสำเนียง รูปแบบภาษา และวัฒนธรรมของอังกฤษได้รับการยอมรับและถูกปรับนำไปใช้กับหลายประเทศที่เป็นส่วนหนึ่งของสหราชอาณาจักร (United Kingdom) อย่างเช่น สกอตแลนด์ ไอร์แลนด์เหนือ และเวลส์ รวมทั้งออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ที่ได้รับอิทธิพลรูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษแบบบริติชด้วย

การออกเสียงพยัญชนะและสระภาษาอังกฤษต่างจากภาษาไทย เราจึงไม่สามารถใช้ภาษาไทยเทียบเคียงหรือทดแทนได้ทุกตัว และก็ไม่ได้เหมือนร้อยเปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นหนังสือเล่มนี้จะใช้พยัญชนะและสระไทยที่มีเสียงใกล้เคียงภาษาอังกฤษมากที่สุด โดยจะปรับทอนให้อ่านได้เข้าใจง่ายที่สุดด้วยเช่นกัน

ภาษาอังกฤษแบบบริติชมีการออกเสียงทุกพยัญชนะท้ายคำ (ยกเว้นเสียง “r”) โดยกระดกลิ้นเบาๆ แล้วปล่อยลมผ่านช่องปาก และบางครั้งก็ผ่านจมูกด้วย คล้ายกับจบเสียงด้วย “สระอี” แต่เบากว่า

ภาษาไทยไม่มีระบบนี้ จึงทำให้หลายคนมักจะลืมออกเสียง เช่น

เสียง **k** ใน **pick**

ออกเสียงว่า

พิก-คิ

เสียง **t** ใน **it**

ออกเสียงว่า

อิทา-ทึ

เสียง **g** ใน **dog**

ออกเสียงว่า

ด็อก-กิ

แต่เพื่อให้หนังสือเล่มนี้อ่านสะดวกและง่ายที่สุด เราจึงขอเน้นเฉพาะเสียงพยัญชนะท้ายคำที่คนไทยมักลืมบ่อยๆ ซึ่งอาจทำให้ความหมายเปลี่ยนไป เช่น เสียง “ช”, “ล”, “ฟ” โดยจะแทนเสียงสระ “อิ” ของพยัญชนะท้ายคำ ด้วยจุด (.) เล็กๆ ด้านล่างแทน เช่น

is

อิชฺ-ชิ

อิชฺ

all

ออล-ลึ

ออล

รวมถึงเสียงพยัญชนะซ้อน หรือพยัญชนะที่ภาษาไทยไม่มี และจำเป็นต้องออกเสียงชัดๆ ไม่อย่างนั้นอาจเปลี่ยนความหมายได้ เช่น

down

ดาว-นึ

ดาวนุ

pick

พิก-คิ

พิกค

รวมถึงการออกเสียง "d" และ "t" เวลาอยู่ในรูป "ed" ของกริยาช่องที่ 2 ด้วย
เช่น

listened

ลิเซิ่น-ติ

ลิเซิ่นเต

picked

พิค-ที

พิคๆ

แต่ไม่รวมถึง

wanted

วอน-ทิด

shredded

เงี๊ด-ดิด

เราจะใช้จุดเล็กๆ ได้เสียงพยัญชนะท้ายกับคำที่เขียนด้วยรูปย่อ เพื่อเชื่อมเสียง
ระหว่างประธานกับกริยาช่วยของประโยคด้วย เช่น

I had/would

I'd

อาย-ติ

อายด

You had/would

You'd

ยูว-ติ

ยูวด

It is/has

It's

อิท-ซึ

อิทซึ

ชาวอังกฤษจะไม่ออกเสียง "r" ที่พยัญชนะท้ายคำ และจะออกเสียงเบามากๆ จนแทบไม่ได้ยินหากเป็นพยัญชนะกลาง แต่ถ้าเป็นพยัญชนะควบกล้ำขึ้นต้นก็จะออกเสียง "r" อยู่ ซึ่งไม่เหมือนกับภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน (American English) ที่จะออกเสียง "r" ชัดเจนมากไม่ว่าตำแหน่งไหนของคำ

เพราะฉะนั้นเราจะไม่ใช้เสียง "รู" ถ้า "r" อยู่ในตำแหน่งที่ไม่ออกเสียง หรือออกเสียงเบามากจนแทบไม่ได้ยิน เช่น

car → คค
later → เล้ไต่อะ
girl → เกิล

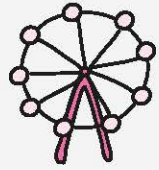

นอกจากนี้หากมีพยัญชนะที่ไม่ออกเสียงเลย (silent sounded consonant) อยู่ในคำหรือประโยค ก็จะถูกตัดทิ้งไปเช่นกัน เพื่อให้ง่ายต่อการอ่านและออกเสียงในภาษาไทย ตัวอย่างเช่น

talk → ท้อค (ตัดเสียง 'l' หรือ 'ล' ออก)
dumb → ดัม (ตัดเสียง 'b' หรือ 'บ' ออก)

การเชื่อมเสียง (SOUND LINK)

การเชื่อมเสียงในหนังสือเล่มนี้จะขอแนะนำในภาพรวมเท่านั้น เพราะหากเราพูดแบบไม่มีจังหวะหยุดในหนึ่งประโยค การเชื่อมเสียงระหว่างคำก็จะเกิดขึ้น

การเชื่อมเสียง เราจะเชื่อมเสียงท้ายคำด้านหน้าเข้ากับเสียงขึ้นต้นของคำถัดไป เพราะฉะนั้นศัพท์คำเดียวกันจึงออกเสียงไม่เหมือนเดิมในประโยคต่างๆ กัน ซึ่งภาษาไทยก็มีการเชื่อมเสียงแบบนี้เหมือนกัน อย่างเช่น

เป็นอะไร

→ ออกเสียงเร็วๆ จะคล้าย →

เป็น-นะ-ไร

จริงๆ แล้วการสื่อสารแบบธรรมชาติก็ไม่จำเป็นต้องสิ้นไหลเสมอไป บางครั้งอาจมีจังหวะหยุด (pause) ระหว่างประโยคบ้าง อย่างเวลาที่ต้องใช้ความคิด และถ้าเป็นแบบนี้ การเชื่อมเสียงระหว่างคำที่มีจังหวะหยุดมาคั่นพอดีก็จะไม่เกิดขึ้น

ข้อสังเกต

ปกติแล้วการเชื่อมเสียงที่ควรเกิดขึ้นเมื่อพูดแบบไม่มีจังหวะหยุด แต่เพื่อความเข้าใจวิธีการออกเสียงจริงๆ ของคำศัพท์แต่ละคำ หนังสือเล่มนี้จะไม่เชื่อมเสียงให้ดู แต่ผู้อ่านสามารถสังเกตและฝึกเชื่อมคำเองได้ โดยใช้เทคนิคง่ายๆ ในหน้าถัดไป

♥ ในหนังสือเล่มนี้เราจะใส่ (ร) เข้าไปท้ายคำของตำแหน่งที่ต้องเชื่อมเสียง เพื่อช่วยให้อ่านง่ายขึ้น ดูคำอธิบายเพิ่มในหน้า 18

เชื่อมเสียงพยัญชนะกับสระ

ถ้าคำด้านหน้าลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะ และคำถัดไปขึ้นต้นด้วยเสียงสระ การเชื่อมเสียงจะเกิดขึ้นแบบอัตโนมัติ

อย่างเช่น

แบบที่ 1

one = วัน | apple = แอปเปิ้ล

one apple → one apple

วัน-แอปเปิ้ล → วัน-แน๊ฟเพิ้ล

อย่าลืมว่าพยัญชนะบางตัวอาจเป็นเสียงสระก็ได้ อย่างเช่น

แบบที่ 2

one = วัน | hour = อาวเออะ

one hour → one hour

วัน-อาวเออะ → วัน-นาวเออะ

♥ ข้อสังเกตอีกอย่างคือ ถึงแม้บางครั้งตัว “า” จะแทนเสียง “ฮ” แต่เป็นเสียงพยัญชนะที่ค่อนข้างเบาหรือบางทีก็ไม่ออกเสียงเลยในศัพท์บางคำ เมื่ออยู่ในประโยคจึงมักจะถูกเชื่อมเสียง

เราจะเชื่อม “เสียง” เป็นหลัก ไม่ใช่ “ตัวอักษร” ดังนั้นอาจมีคำที่เสียงไม่ตรงกับตัวอักษร หรือเขียนด้วยพยัญชนะ แต่ออกเสียงเป็นสระ เช่น

pay = เพย { คำนี้ลงท้ายด้วยตัวอักษร y = หรือคล้ายพยัญชนะ ย
แต่จริงๆ ลงท้ายด้วยเสียง a = หรือคล้ายเสียงสระ เออ

เชื่อมเสียงสระกับสระ

ถ้าคำด้านหน้าลงท้ายด้วยเสียงสระ และคำถัดไปขึ้นต้นด้วยเสียงสระ การเชื่อมเสียงจะเกิดขึ้นเช่นกัน แต่ต่างกันตรงที่เราจะใส่เสียง “y-ย” หรือ “w-ว” เข้าไปเชื่อมระหว่างคำ ซึ่งแล้วแต่ลักษณะริมฝีปากของเราว่าเป็นแบบไหนตอนออกเสียงสุดท้ายของคำด้านหน้า วิธีสังเกตง่ายๆ คือ

ริมฝีปากเหยียดกว้าง

ถ้าออกเสียงคำด้านหน้าที่ลงท้ายด้วยเสียงสระ แล้วริมฝีปากเราเหยียดกว้างเหมือนเวลาออกเสียงสระ “เอ”, “แอ”, “อี” หรือ “ไอ” ในภาษาไทย เราจะใส่เสียง “y” หรือ “ย” เข้าไปเชื่อมกับคำถัดไป อย่างเช่น

pay all

pay ลงท้ายด้วยเสียงสระ เอ

all ขึ้นต้นด้วยเสียงสระ ออ

} payall
เพย-ยอล / เพ-ยอล

หรือ

the end

the ลงท้ายด้วยเสียงสระ อี

end ขึ้นต้นด้วยเสียงสระ เอ

} theend
ธี-เอนด์

ริมฝีปากกลม

ถ้าออกเสียงคำด้านหน้าทีลงท้ายด้วยเสียงสระ แล้วริมฝีปากเราห่อกลมเหมือนเวลาออกเสียงสระ "โอ", "ออ" หรือ "อู" ในภาษาไทย เราจะใส่เสียง "w" หรือ "ว" เข้าไปเชื่อมกับคำถัดไป อย่างเช่น

who is

who ลงท้ายด้วยเสียงสระ อุ

is ขึ้นต้นด้วยเสียงสระ อี

} whois
ฮู-วี่

หรือ

you are

you ลงท้ายด้วยเสียงสระ อุ

are ขึ้นต้นด้วยเสียงสระ อา

} youare
ยู-วา / ยู-วา

เชื่อมเสียง "R"

ภาษาอังกฤษแบบบริติชไม่ออกเสียง "r" เวลาเป็นพยัญชนะท้ายคำ แต่ถ้าคำถัดไปขึ้นต้นด้วยเสียงสระ เราจะใส่เสียง "r" หรือ "ร" เข้าไปเชื่อมกับคำถัดไป อย่างเช่น

There is

there	ออกเสียงว่า แร (ไม่ออกเสียง ร)	}	there is
is	ขึ้นต้นด้วยเสียงสระ อา		แร(ร)-อิช/แ-ริช

เสียงหนัก-เบา (STRESSED AND UNSTRESSED WORDS)

จริงๆ แล้วหลักการออกเสียงภาษาอังกฤษมีอยู่หลายข้อ แต่เราจะไม่ลงรายละเอียดในหนังสือเล่มนี้ มีเคล็ดลับอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้การออกเสียงของเราเป็นธรรมชาติเหมือนเจ้าของภาษา นั่นคือการลงเสียงหนัก-เบาในประโยค หรือบางทีการใช้เสียงสูง-ต่ำก็ช่วยเน้นในสิ่งที่เราอยากจะบอก หรือช่วยแยกหน้าที่ของคำได้ด้วย

ในทุกคำที่มีสองพยางค์ขึ้นไปจะมีเสียงหนัก-เบาเสมอ เราไม่ควรออกเสียงชัดเจนเท่ากันทุกพยางค์ในหนึ่งคำ และไม่ควรเท่ากันทุกคำในหนึ่งประโยค อย่างเช่น คำบุพบท (preposition-คำที่บอกตำแหน่ง เวลา สถานที่ ทิศทาง) จะลงเสียงเบา (schwa) เสมอ คำที่ออกเสียงเบา มักจะฟังคล้ายเสียงสระ "อิ", "อี" หรือ "เออะ"

เสียงประหลาด

สระ เสียงสระบางตัวเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของภาษาอังกฤษแบบบริติช ไม่มีในภาษาไทย ซึ่งเราปรับแทนด้วยสระไทยบางตัวให้ใกล้เคียงได้ ยกเว้นบางตัว เช่น

เสียง /u:/ ที่คล้ายกึ่งๆ ระหว่างเสียง อุ + อี = อูว หรือ อิว

อย่างเช่น you = ยูว (ยู)

do = ดูว (ดู)

เสียง /o:/ ที่คล้ายกึ่งๆ ระหว่างเสียง เอว + โอ + อุ = เออว

อย่างเช่น go = เกอว (โกว)

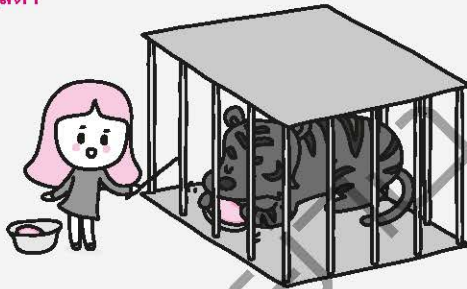
old = เออลด (โอลด)

***แต่ถ้ารู้สึกว่ายังออกเสียงตามได้ไม่คล่อง หรือยังไม่คุ้นเคย จะเริ่มด้วยการฝึกออกเสียงคล้ายแบบอเมริกันโดยแทนด้วยเสียงสระ “โอ” (แบบในวงเล็บ) ก็ได้

การใช้วรรณยุกต์

เสียงวรรณยุกต์ในเล่มนี้จะเทียบเคียงกับเสียงหนัก-เบาในภาษาอังกฤษไว้เป็นแนวทางเท่านั้น เพราะในชีวิตจริง เราจะขึ้นเสียงหนักหรือเสียงสูงที่คำใดก็ได้แล้วแต่ว่าตอนนั้นเรากำลังอารมณ์ไหน และอยากจะเน้นเรื่องอะไรด้วย อย่างเช่น **ฉันเพิ่งให้อาหารเสือตัวใหญ่สีดำ**

สมมุติว่าตัวที่**เน้นสี**
คือคำที่เราใช้เสียง
หนักหรือเสียงสูง

I just fed the big tiger.

อ้าย-จัซทุ-เฟด-เรอะ-บิ๊ก-ทายเกอะ

(เห็นว่า "ฉัน" เป็นคนให้อาหารนะ ไม่ใช่คนอื่น)

I just **fed** the big tiger.

อ้าย-จัซทุ-เฟด-เรอะ-บิ๊ก-ทายเกอะ

(เห็นว่าฉัน "ให้อาหาร" นะ ไม่ได้ทำอย่างอื่น)

I just fed the **big** tiger.

อ้าย-จัซทุ-เฟด-เรอะ-บิ๊ก-ทายเกอะ

(เห็นว่าเป็นเสือ "ตัวใหญ่" นะ ไม่ใช่ตัวเล็ก)

I just fed the big **tiger**.

อ้าย-จัซทุ-เฟด-เรอะ-บิ๊ก-ท้ายเกอะ

(เห็นว่าฉันให้อาหาร "เสือ" นะ ไม่ใช่สัตว์ชนิดอื่น หรืออาจเป็นคำถามว่า "ฉันเพิ่งให้อาหารเสือตัวใหญ่สีดำจริงๆ เหรอเนี่ย")

ตัวอย่างพยัญชนะ/เสียงที่คนไทยไม่คุ้นเคย

พยัญชนะ สระ และเสียงที่คนไทยไม่คุ้นเคยและมักออกเสียงผิดมีอยู่หลายตัว ซึ่งเราจะไม่ลงรายละเอียดในหนังสือเล่มนี้ แต่จะยกตัวอย่างเสียงที่มักเจอบ่อยๆ คือ

✓ (ไม่ใช่เสียง 'ว')

วิธีออกเสียงจะใช้ฟันบนแตะริมฝีปากล่างเล็กน้อย แล้วพ่นลมออกมา เหมือนจะออกเสียง 'ฟ' แต่ออกเสียงคล้าย 'ว' แทน เพราะฉะนั้นในเล่มนี้เราจะแทนด้วยพยัญชนะ 'ฟว' และออกเสียงควบติดกัน

TH (ไม่ใช่เสียง 'ท' หรือ 'ด' หรือ 'ต')

วิธีออกเสียงจะยื่นปลายลิ้นออกมากระหว่างฟันบนและล่าง แล้วพ่นลมออกมา พร้อมออกเสียง 'ต' ในเล่มนี้เราจะแทนด้วยพยัญชนะ 'ธ'

× (ไม่ใช่เสียง 'ก')

วิธีออกเสียงจะออกเสียงเหมือน 'ก' แล้วตามด้วยการพ่นลมออกมากระหว่างฟัน คล้ายจะออกเสียง 'ข' ในเล่มนี้เราจะแทนด้วยพยัญชนะ 'กข' และออกเสียงควบติดกัน

Chapter 1

Let's say "Hi!"

ทักทาย สบายดีไหม

เคยได้ยินประโยค "You had me at hello." กันไหม ซึ่งเขากำลังบอกเราว่า "เราได้ใจฉันไปตั้งแต่วันที่เราทักทายกันครั้งแรกแล้ว" อย่างนี้ก็แปลว่าความประทับใจแรกสำคัญไม่ใช่เล่นเลย

แต่ในความเป็นจริงเวลาถูกทัก "How are you?" ที่ไร หลายคนยังตอบไปว่า "I'm fine, thank you. And you?" เหมือนเดิมทุกที บางทีเผลอลุกขึ้นยืนตรงแล้วโค้งคำนับด้วย ทั้งที่ประโยคคลาสสิกนี้ก็ออกจะจางๆ จะใช้ทักทายแบบทางการ หรือวันสบายๆ ก็ได้เหมือนกันด้วย แต่บางทีเราก็อายุได้ศัพท์ใหม่ๆ มา อັฟสไต์สการพูดภาษาอังกฤษของตัวเองบ้างไรไหมล่ะ มาดูกันว่าจะมีประโยคหรือสำนวนโดนๆ อะไรบ้าง ที่ช่วยให้การ "Say, Hi! (ทักทาย)" ของเรากลายเป็นความประทับใจแรก (แล้วก็ไม่น่าเบื่อ) อีกต่อไป

คำศัพท์ที่น่าสนใจ

glad (adj.)

แฮปปี้

ยินดี

meet (v.)

มีที่

พบ, เจอ

happen (v.)

แฮปปี้

เกิดขึ้น

matter (n./v.)

แมตเทอร์

สิ่งสำคัญ, สำคัญ

same (adj.)

เซม

เหมือนเดิม

Guideline

ทักทาย สบายดีไหม

ทักทาย

เวลาจะเอ่ยทักทายใคร นอกจากดูความสัมพันธ์แล้ว ยังต้องดูกาลเทศะด้วย เพราะถึงจะสนิทสักแค่ไหน แต่ถ้ากำลังอยู่ในสถานการณ์เป็นงานเป็นการกันทั้งคู่ ความสุภาพก็ต้องมาก่อนอยู่ดี และถ้าไม่ได้สนิทเลย แต่ทักกันซะกันเองมากๆ ... คนฟังอาจมีเคืองที่หลังก็ได้ แล้วยังไงถึงจะไม่มากไม่น้อยไปล่ะ

ทักเมื่อพบครั้งแรก

เวลาจะทักทายคนที่เพิ่งเจอกันครั้งแรกคงต้องสุภาพสักหน่อย ถึงจะอายุเท่ากันหรือมากกว่าก็ตาม ยิ่งถ้าเป็นแบบทางการ อย่างในที่ทำงาน หรือสัมภาษณ์งาน รับรองสามประโยคคลาสสิกนี้ไม่มีวันแอ๊ด หยิบมาใช้ได้ตลอดๆ เลย

สวัสดีค่ะ/ครับ

Good morning. กุด-ม่อ닝

Good afternoon. กุด-อ๊าฟเทอะนูน

Good evening. กุด-อีฟเวินนิง

จริงๆ แล้วการออกเสียงแบบชาวอังกฤษ สำหรับคำว่า "good" คือ กิงๆ ระหว่าง "กุด" กับ "กีด" แต่เพื่อให้่ายต่อการอ่าน ในเล่มนี้เราจะใช้ "กุด" แทน

สำหรับบางคนที่ไม่อยากได้ความรู้สึกทางการขนาดนั้น ก็จะเป็นการพบกันครั้งแรกก็ตาม เราสามารถใช้คำนี้เป็นแบบกึ่งทางการ กึ่งสบายๆ โดยไม่ได้ออกเสียงว่า “ฮัลโล” เหมือนเวลาเราโทรศัพท์นะ แต่จะพูดว่า

สวัสดีค่ะ/ครับ → Hello. เฮลโล่

รู้ไหมว่า

การออกเสียงสระตัวนี้คือกึ่งๆ ระหว่าง “โ” + “เลอ” + “ลู” ที่รวมๆ แล้วจะคล้ายเสียง “เลอ” ซึ่งเป็นเสียงเฉพาะของชาวอังกฤษ แต่ถ้าจะออกเสียงแบบอเมริกันก็คือ “โลว์” ได้เลย

ยินดีที่ได้รู้จักนะ

How do you do?*

ฮ้าว-ดี-ยู-ดู

Nice to meet you.

น่ายชู่-ที-มีท-ยู

Pleased to meet you.

พลีชู่-ที-มีท-ยู

รู้ไหมว่า

*ประโยค "How do you do?" ฟังเหมือนเป็นคำถาม แต่จริงๆ แล้วเป็นการทักทายเฉยๆ ถ้าใครใช้ประโยคนี้ทักมา เราก็ต้องทักกลับว่า "How do you do?" เช่นกัน

ที่ปรึกษา

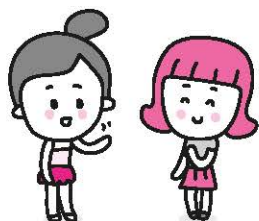

ed

คำว่า "pleased" ที่เห็นในประโยคเป็นคนละตัวกับ "please" ที่แปลว่า "ได้โปรด/กรุณา" เพราะคำนี้เป็นคำกริยาที่ย่อมาจากประโยค "I'm pleased..." แปลว่า "ฉันรู้สึกดีใจ..." เพราะฉะนั้น เวลาเขียนคำนี้ต้องเติม "-ed" ด้านหลังเสมอ

ทักคนรู้จัก

การทักทายเพื่อนแบบสบายๆ ทั้งแบบที่เจอกันอยู่แล้วทุกวัน และแบบบังเอิญเจอคนคุ้นเคยที่ไม่ได้เห็นกันนาน เราก็เปลี่ยนมาใช้คำง่ายๆ แบบนี้ได้

หวัดดี

Hello! เฮลโล่ว

Hi! ฮัย

Hey! เฮีย

หัวใจที่ได้พบอีก

ในสถานการณ์ที่อยากทักทายให้ดูไม่ “เยอะ” และไม่ “น้อย” เกินไป เราก็สามารถใช้ประโยคเหล่านี้ได้

ดีใจที่ได้พบกันอีก

It's been a long time.

อิทซ์-บีน-เออะ-ล๊อง-ทายมู

Nice to see you again.

น่ายซ์-ที-ซี-ยูว-เออะเก้น

Glad to see you.

แกลัด-ที-ซี-ยูว

ไม่เจอกันนานเลยนะ

Long time no see!

ล๊อง-ทายมู-เนอว-ซี

It's been a while.

อิทซ์-บีน-เออะ-วายล

How come I never see you?

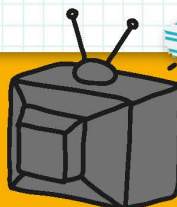
ฮาว-คัม-อาย-เนฟเวอะ-ซี-ยูว

อยากพูดอังกฤษเก่ง
ต้องเริ่มจากเรื่องใกล้ตัว
ร้อยเรียงโดยตัวแม่ภาษาอังกฤษตัวจริง!

หนังสือเล่มนี้คือคู่มือชั้นยอดซึ่งเรียงร้อยเนื้อหา
และใช้ภาษาที่อ่านแล้วเข้าใจง่าย ในเล่มประกอบด้วย 24 บทใหญ่
148 เรื่องรอบตัว ซึ่งแต่ละบทได้รวบรวมประโยค สำนวน คำศัพท์
สแลงสุดเทรนดี้ที่ไม่มีสอนในตำรา รวมถึงโครงสร้างประโยค
เพื่อให้สามารถนำไปปรับใช้ได้อย่างหลากหลาย พร้อมคำอ่าน
ที่ถอดเสียงพริ้งมาเต็มๆ ให้คุณฝึกออกเสียงได้เหมือนเจ้าของภาษา
รับรองได้ว่าหากอ่านเล่มนี้จบ ภาษาอังกฤษของคุณจะพลัว
สิ้นไหล จนคุณเองยังต้องทิ้ง

บางส่วนของเนื้อหาที่รวบในเพจ I GET ENGLISH MAGAZINE เรารวมนำไว้ที่นี่แล้ว

ISBN 978-616-527-926-0

ขนาด : กนกศาสตร์

ราคา 149 บาท

ช่องทางในการติดต่อและรับข่าวสารจากสำนักพิมพ์มิสบุ๊ค

MIS BOOK Store

☎ 0-2294-8777